

АРХИВ

ЗА

АРБАНАСКУ СТАРИНУ, ЈЕЗИК И ЕТНОЛОГИЈУ

УРЕДНИК

Х. БАРИЋ

ПРОФ. УНИВ. У БЕОГРАДУ

КЊИГА I, СВ. 1—2.

ETNOLOGIJSKI INSTITUT
BEOGRAD
1923
H. Barić

БЕОГРАД

1923

Садржај I. књиге.

Страна

Расправе и грађа:

<i>P. Skok</i> : Studije iz ilirske toponomastike	1
<i>K. Treimer</i> : Zur Rückerschliessung der illyrischen Götterwelt und ihre Bedeutung für die südslawische Philologie	27
<i>N. Jokl</i> : Zur albanischen Sprachgeschichte	34
<i>V. Ђоровић</i> : Одношаји између Црногораца и Албаније у почетку XVIII. века	47
<i>Гл. Елезовић</i> : Једна арнаутска варијанта о боју на Косову	54
<i>V. Чајкановић</i> : Мотиви прве арнаутске песме о боју на Косову	68
<i>K. Oštir</i> : Illyro-Thrakisches	78
<i>X. Баруић</i> : Етимолошки и граматички прилози	138
<i>R. Nahtigal</i> : O elbasanskem pismu in pismenstvu na njem	160

Ситнији прилози:

<i>Вл. П. Пејковић</i> : „Арбанаски пирг“ у Хиландару	196
<i>Т. Р. Ђорђевић</i> : Арнаути у Србији	197
<i>V. Ђоровић</i> : Напомене о албанским траговима у Херцеговини	201
<i>H. Varić</i> : Има ли čakavskih pozajmica u arbanaskom?	205

Критика:

<i>X. Баруић</i> : Norbert Jokl, Albanisch y Geschichte der indogermanischen Sprachwissenschaft seit ihrer Begründung durch Franz Bopp	207
<i>X. Баруић</i> : Max Vasmer, Studien zur albanesischen Wortforschung	213
<i>P. Skok</i> : Norbert Jokl, Linguistisch-kulturhistorische Untersuchungen aus dem Bereiche des Albanischen	218
<i>P. Skok</i> : M. Lambertz, Italoalbanische Dialektstudien	227
<i>Dr. C. Truhelka</i> : Maximilan Lambertz, Albanische Märchen	229
<i>X. Баруић</i> : Norbert Jokl, Vuks albanesische Liedersammlung	231
<i>Св. Сиванојевић</i> : Acta et diplomata res Albaniae mediae aetatis illustrantia	235
<i>V. Ђоровић</i> : Anonymi descriptio Europae orientalis	236
<i>H. Вулић</i> : C. Praschniker und A. Schober, Archäologische Forschungen in Albanien und Montenegro	238
<i>H. Вулић</i> : Camillo Praschniker, Muzakhia und Malakastra	241

АРХИВ

ЗА

АРБАНАСКУ СТАРИНУ, ЈЕЗИК И ЕТНОЛОГИЈУ

УРЕДНИК

Х. БАРИЋ

ПРОФ. УНИВ. У БЕОГРАДУ

КЊИГА I, СВ. 1—2.

БИБЛИОТЕКА
ЕТНОГРАФСКОГ ИНСТИТУТА
У БЕОГРАДУ
32

БЕОГРАД

1923

ВЛАСНИК
Т. Р. ЂОРЂЕВИЋ
ПРОФ. УНИВ. У БЕОГРАДУ

Штампала Учитељска Тискара у Љубљани.

Интересовање савремене науке за арбанаске ствари било је и досада сразмерно велико. То важи нарочито за последња два деценија, у којима се интензивнији рад у области албанологије на страни развијао, добрим делом, упоредо са политичком активности оних великих сила, чији је програм — и у погледу на Арбанију — био, као и прама нама, продирање на Исток. Али и поред јаког ослонца, која су ова научна настојања налазила у поменутих околностима, она нису још била довела до систематског организовања научног рада у овој области; а и покретање једног органа, посвећеног искључиво албанологији, у целом њеном обиму, или у појединим гранама њеним, остало је неиспуњено.

У општој обнови наше младе националне науке после Уједињења осетио се и код нас јачи интерес за испитивање прошлости, обичаја и језика старих наших суседа Арбанаса, чија је историја кроз векове била у врло тесној вези са историјом српског народа. Живљи рад у овом правцу почео се све више развијати у свим јужнословенским културним центрима: у Београду и Скопљу, у Загребу и у Љубљани.

Према овоме покрету и према очевидној потреби да се одмах из почетка организује и учврсти што ужа сарадња свих оних научних радника наших, чија испитивања, фолклорска или језичка, историска или археолошка залазе у област арбанаских студија, покренут је овај часопис, који је уједно и први албанолошки часопис уопште. Ми се зато надамо да ћемо оснивањем „Архива“ задовољити једну научну потребу која се у стручним круговима осећала и ван граница наше земље. Саобразно томе радови ће излазити сем на српскохрватском и словеначком, и на француском, немачком и енглеском језику.

Природно је, да ће „Архив“ у првом реду имати у виду проучавање српскоарбанаских односа, културних и политичких. Али он ће настојати да према својим снагама потпомогне и испитивање веза између Арбанаса и предсловенских народа балканског полуострва, балканских Романа, Грка, старих Трачана и Илира. Ми се надамо да се већ у првом годишњаку „Архива“ огледа, барем једним делом, опсег његовог програма.

„Архив“ ће доносити оригиналне радове, прилоге и грађу из свих области албанонологије. С друге стране он ће настојати да даде што потпунију слику целокупног албанолошког рада код нас и на страни. Сем приказа и што исцрпнијих бележака о важнијим делима, он ће редовно доносити и критичким белешкама проправљену систематску библиографију свих научних радова из историје, језика и књижевности, археологије, политичке историје, фолклора, антропологије и узајамних односа између Арбанаса и њихових суседа. Ти библиографски прегледи обухватаће библиографију свега онога што је из албанонологије за време сваке године објављено; зато ће „Арбанаска библиографија“ из техничких разлога морати излазити у засебно отштампаном додатку ка сваком годишњаку „Архива“.

Овако замишљени задатак „Архива“ није ни у којем погледу лак. Али срдачни одзив на који смо наишли код стручњака и код нас и на страни даје нам наде да ће се њиховом помоћи ово научно предузеће, неспутавано никаковим политичким обзирима, моћи одржати и развијати у духу нашега програма. Зато нека нам се дозволи да изјавимо и овде своју захвалност свим оним научницима који су нам обећали своју сарадњу. То су гг. Х. Педерзен у Копенхагену, Н. Јокл и К. Трајмер у Бечу, Л. Шпицер у Бону, Т. Капидан у Клужу, Р. Мерингер у Грацу, па Ј. Цвијић, Ст. Станојевић, Н. Вулић, Ј. Томић, Вл. Ћоровић, Р. Поповић и М. Будимир у Београду, С. Тројановић, М. Костић, Р. Грујић и Гл. Елезовић у Скопљу, Ћ. Трухелка у Осеку, П. Скок у Загребу, Р. Нахтигал и К. Оштир у Љубљани.

Да ли ће се моћи приступити и издавању суплемената који би доносили веће монографије и збирке материјала зависи искључиво од одзива на који ће „Архив“ наићи у јавности.

Т. Р. Ђорђевић,

као власник.

Х. Барић,

као уредник.

